

25 Ιουνίου 2013

Νέος γάμος διαζευγμένων ή εν χηρεία κληρικών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος

κ. Νικολάου

Διά νέον γάμον διαζευγμένων ή εν χηρεία κληρικών ημπορεί να αποφασίζη η Ιερά Σύνοδος, αφού προηγουμένως ληφθή θετική απόφασις υπό Πανορθόδοξου Συνόδου. Έως τότε απαγορεύεται νέος γάμος.

Ένας σημαντικός αριθμός εγγάμων κληρικών αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα με τας πρεσβυτέρας του, ως είχε καταδείξει με ομιλίαν του εις την έκτακτον Σύνοδον της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος (Μάϊος 2010) ο Σεβ. Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Νικόλαος.

Την ομιλίαν εκείνην είχε παρουσιάσει ο «Ο.Τ.» ολίγας εβδομάδας μετά τας θερινάς διακοπάς των εργαζομένων εις αυτόν. Εις αυτήν την ομιλίαν ετόνιζε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα της Ιερατικής ζωής είναι η εκλογή της μέλλουσας πρεσβυτέρας. Η καλή έκβαση του προβλήματος αυτού προοιωνίζει την λαμπρή επιτυχία στην ιερατική του σταδιοδρομία. Η κακή του έκβαση κάνει τη

ζωή του ιερέως τραγική με απρόβλεπτες εξελίξεις, οι οποίες μερικές φορές οδηγούν σε τραγικά αδιέξοδα.

Η ανάγκη επιβάλλει εις τον υποψήφιο ιερέα μετά την αποφοίτησή του από την Εκκλησιαστική Σχολή ή ακόμα και την Θεολογική Σχολή και μετα την εκπλήρωση των προς την Πατρίδα στρατιωτικών υποχρεώσεων να αναζητήσει το κατάλληλο πρόσωπο, δια να δημιουργήσει οικογένεια και εν συνεχεία να εισέλθει εις τις τάξεις του Ιερού Κλήρου. Ατυχώς δεν εξετάζεται το ζήτημα αυτό μετά περισκέψεως και της δεούσης σοβαρότητας ούτε από τον υποψήφιο, ο οποίος επείγεται να τακτοποιηθεί, ούτε από το οικογενειακό του περιβάλλον. Οι περισσότεροι γάμοι υποψηφίων Ιερέων είναι βιαστικοί και επιπόλαιοι. Υπό την πίεση της χειροτονίας και της τακτοποιήσεως πείθεται η τυχούσα, η οποία ουδέποτε διανοήθηκε να γίνει πρεσβυτέρα, γίνεται ο Γάμος, ακολουθεί η χειροτονία και μετά αρχίζει η ανώμαλη προσγείωση στην πραγματικότητα. Μερικές νέες προσαρμόζονται και γίνονται επιτυχημένες πρεσβυτέρες. Μερικές άλλες κατ' ανάγκην μένουν, χαράζουν την ζωή τους κατά τις επιθυμίες τους χωρίς ίχνος πνευματικότητας, ιεροπρέπειας και σεβασμού, με αποτέλεσμα ή και ο ιερέας να χάνει τον προσανατολισμό του και να κάνει σοβαρές υποχωρήσεις ή να σηκώνει δια βίου ένα βαρύ Σταυρό.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις μη αναζητήσει κανείς την τήρηση των Ιερών Κανόνων, οι οποίοι απαιτούν, όπως η υποψήφια πρεσβυτέρα είναι παρθένα, δεν έχει προηγουμένως μνηστευθεί άλλον, δεν είναι χωρισμένη, δεν είναι χήρα.

Η εκκοσμικεύσις των

Θα αντείπει κάποιος, ότι οι υποχωρήσεις δικαιολογούνται, διότι οι νέες σήμερα δεν δέχονται να λάβουν σύζυγο μέλλοντα ιερέα. Είναι γεγονός ότι πολλά παιδιά της Εκκλησίας, έτοιμα δια να εισέλθουν εις τον ιερόν αμπελώνα, υγιή, έξυπνα, ικανά και καταρτισμένα, αναζητούν και δεν ευρίσκουν την κατάλληλη σύζυγο. Τούτο είναι σοβαρότατο πρόβλημα της Εκκλησίας και θα πρέπει οι Ιερατικές οικογένειες, οι σοβαροί και ευσεβείς οικογενειάρχες, τα μέλη των θρησκευτικών συλλόγων, οι φίλοι των Ιερών Μονών και όσοι γενικώς εναπέμειναν θρησκευόντες εν πίστει να μεριμνούν δια την επίλυση του μείζονος τούτου ζητήματος. Εάν από τη ζύμη αυτή των εκκλησιαστικών οικογενειών δεν προέλθουν οι μέλλουσες πρεσβυτέρες, γιατί να κακολογούμε και να κατακρίνουμε την αναγκαστική λύση;

Γνωρίζουμε ότι η επιτυχία ενός ιερέως οφείλεται κατά μέγα μέρος στην πρεσβυτέρα του. Δυστυχώς η σημερινή πρεσβυτέρα έχει τόσο εκκοσμικευθεί, που

δεν διακρίνεται ως προς το φρόνημα και τον τρόπο ζωής από τις άλλες μοντέρνες γυναίκες. Οι παλαιές πρεσβυτέρες απέπνεαν το άρωμα της ευσεβείας και της χρηστότητας. Οι σημερινές πρεσβυτέρες στην πλειονότητά τους μπορεί να είναι καλές μητέρες, αλλά δεν δρουν και δεν ενεργούν ως πρεσβυτέρες. Μένουν αμέτοχες εις το έργο των συζύγων τους και έχουν πολλές απαιτήσεις ωσάν να είναι αδικημένες. Και όμως, θα μπορούσαν να δώσουν υψηλό περιεχόμενο στη ζωή τους εντασσόμενες στις δραστηριότητες της ενοριακής ζωής και καθιστάμενες κέντρο πάσης πνευματικής, φιλανθρωπικής και κοινωνικής δραστηριότητας.

Γάμους μετά την χειροτονία

Ένα μεγάλο επίσης πρόβλημα, που ανεφάνη τις τελευταίες δεκαετίες στην Πατρίδα μας, μέσα στο γενικό κλίμα της κρίσεως του γάμου, είναι τα διαζύγια των ιερέων. Πολλές δεκάδες ιερατικών οικογενειών έχουν διαλυθεί και το πρόβλημα των εν χηρεία Ιερέων είναι φλέγον, ακανθώδες και δυσεπίλυτο. Οι Ιερείς αυτοί, νέοι ως επί το πλείστον, ζητούν να νυμφευθούν πάλι, διότι εξ αρχής έταξαν τον εαυτό τους εις τον έγγαμο και όχι εις τον άγαμο κλήρο. Υπάρχουν και μερικοί εν χηρεία λόγω θανάτου της συζύγου, οι οποίοι παρακαλούν την Ιεραρχία να επιτρέψει τον γάμο μετά την χειροτονία.

Βεβαίως όποιος αναλαμβάνει ένα τόσο υψηλό έργο, όπως είναι η Ιερωσύνη, ενημερώνεται επί όλων των περιπτώσεων και ακόμη των πιο απίθανων και μετά αποφασίζει. Αναλαμβάνει όλη την ευθύνη του Σταυρού του υψίστου αξιώματος μέχρι θανάτου. Δι' αυτό τον λόγο δεν επιτρέπεται να λέγουν ότι αδικούνται από την Εκκλησία, η οποία σεβομένη τους Ιερούς Κανόνες, επιφυλάσσεται και σιωπά.

Μόνον η Πανορθόδοξος

Ωστόσο οι χηρεύσαντες ιερείς σηκώνουν τον Σταυρό τους και γίνονται στόχοι πολλών συκοφαντιών και περιφρονητικών σχολίων για κάθε κίνησή τους. Ζητούν την επιείκεια της Εκκλησίας και παρακαλούν να γίνει και στην Εκκλησία της Ελλάδος, ό,τι συνέβη και στη Σερβία μετά τον Β' Παγκ. Πόλεμο, όπου η Εκκλησία σιωπηρώς αναγνώρισε τελεσθέντας γάμους ιερέων.

Ορθώς η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος διετύπωσε την άποψη ότι δύναται η Ιεραρχία κατά περίπτωση να λάβει θέση, αφού όμως προηγουμένως αυτό αποφασισθεί από Πανορθόδοξη Σύνοδο».

Πηγή: Εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος», Εβδομαδιαία Έκδοσις της Πανελληνίου Ορθοδόξου Ενώσεως (Π.Ο.Ε.), αριθμός φύλλου: 1942, Έτος νβ', Αθήνα 2012.